

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 35

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 ianuarie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
24.	1	a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006	7–9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 579 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–4	15.	9
Decizia nr. 609 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 și ale art. 28 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012	4–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
11.		158.	10–15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență		— Ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013	

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Protecție și Pază

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Huțan *Dragomir* Dan trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 14 ianuarie 2015.
Nr. 24.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 579**

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alin Mugurel Ghiță Culescu în Dosarul nr. 14.654/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 71D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă avocat Nicolae Casian Bădan pentru partea Valentina Dobre și avocat Nicu Șovăilă pentru partea Societatea Comercială Jiul — S.A. din Craiova, cu delegații la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului părții Valentina Dobre, care solicită respingerea excepției, arătând, în esență, că în jurisprudența sa Curtea Constituțională a reținut că imprescriptibilitatea unor drepturi consfințite cu titlu de principiu în legislația civilă nu este consacrată ca atare în Constituție. Legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, fără ca norma legală criticată să poată fi calificată ca neconstituțională. În acest sens invocă deciziile Curții nr. 736 din 24 octombrie 2006, nr. 104 din 13 februarie 2007, nr. 428 din 13 septembrie 2005 și nr. 296 din 8 iulie 2003.

4. Apărătorul părții Societatea Comercială Jiul — S.A. din Craiova arată că este de acord cu punctul de vedere susținut anterior, în plus adaugă că nu se poate reține încălcarea accesului liber la justiție care nu este un drept absolut. Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, prin Hotărârea din 20 decembrie 2007, pronunțată în *Cauza Phinikaridou împotriva Ciprului*, s-a reținut că existența unui termen de prescripție nu este incompatibilă cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Rațiunea pentru care termenul de prescripție a fost reglementat o constituie protejarea securității raporturilor juridice civile. Faptul că autorul excepției nu a respectat termenul de prescripție nu este de natură să aducă atingere accesului liber la justiție. Pentru aceste motive și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, solicită păstrarea acesteia și respingerea excepției ca inadmisibilă.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale și arătând

că legiuitorul a avut în vedere, prin reglementarea criticată, respectarea principiului securității și stabilității raporturilor juridice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 19 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 14.654/63/2010, **Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**. Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare a unui imobil preluat abuziv.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că interpretarea necircumstanțiată a textului de lege criticat, în sensul că dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001, indiferent de momentul în care persoana îndreptățită la măsuri reparatorii pentru un bun a luat efectiv cunoștință de înstrăinarea acestuia de către unitatea deținătoare, aduce atingere dreptului la un proces echitabil. Autorul solicită admiterea excepției pentru aceleași considerente pe care s-a întemeiat Decizia Curții Constituționale nr. 797 din 27 septembrie 2007.

8. De asemenea, apreciază că textul de lege criticat aduce atingere art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, stabilirea unor termene de prescripție este permisă potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, cu condiția ca modul acestora de aplicare în fiecare speță să nu facă dreptul de acces la o instanță un drept iluzoriu, neefectiv (a se vedea hotărârile din 22 octombrie 1996, 11 ianuarie 2001, 13 februarie 2003, 8 iulie 2004, 18 ianuarie 2007, 28 mai 2009, pronunțate în cauzele *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, Platakou împotriva Greciei, Chevrol împotriva Franței, Vo împotriva Franței, Alliance Capital S.A. împotriva Luxemburgului, Varnima Corporation International S.A. împotriva Greciei*). Dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat care are obligația unei examinări efective a motivelor, argumentelor și cererilor de probatoriu ale părților (Hotărârea din 21 martie 2000, pronunțată în *Cauza Dulaurans împotriva Franței*). Restrângerea accesului trebuie să vizeze un scop legitim și, de asemenea, să existe un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat, raport pe care textul de lege criticat nu îl respectă. Autorul excepției face referire la cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 20 decembrie 2007, pronunțată în *Cauza Phinikaridou împotriva Ciprului* referitoare la faptul că existența unui termen de prescripție nu este incompatibilă cu Convenția, revenind Curții să verifice, în fiecare caz de speță, dacă natura termenului de prescripție în cauză sau maniera în care acesta este aplicat

este compatibilă cu Convenția. De asemenea, sunt invocate considerentele reținute în Hotărârea din 12 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Mizzi împotriva Maltei*. În final, autorul excepției arată că dreptul la un proces echitabil este un drept fundamental inclus și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene statuând că un termen de introducere al unei acțiuni trebuie să curgă de la data luării la cunoștință de către cel interesat (a se vedea Hotărârea din 28 ianuarie 2010, pronunțată în Cauza C-406/08 *Uniplex (UK) Ltd v NHS Business Services Authority*).

9. **Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă** își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat nu aduce atingere art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv considerentele deciziilor nr. 296 din 8 iulie 2003 și nr. 428 din 13 septembrie 2005. Referitor la prevederile art. 11, art. 30 și art. 148 din Constituție, apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile apărătorilor prezenți ai părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

15. Termenul de un an a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001 pentru prelungirea unor termene prevăzute de Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, pentru prelungirea unor termene prevăzute de Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la

un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 968 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2013, făcând referire la jurisprudența sa, a reținut că instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate ca îngrădiri ale accesului liber la justiție, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile. Totodată, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Or, art. 45 din Legea nr. 10/2001 recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate. De asemenea, imprescriptibilitatea unor drepturi, consfințită, în anumite cazuri, cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare de Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională.

18. Analizând compatibilitatea soluției legislative criticate cu dispozițiile 6 paragraful 1 din Convenție, privind dreptul la un proces echitabil, raportate la art. 20 din Constituție, Curtea a reținut că aceasta se armonizează cu aceste prevederi, având ca scop asigurarea stabilității și securității raporturilor civile, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

20. Distinct de cele arătate, autorul face referire la considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 797 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 19 octombrie 2007, apreciind că excepția de neconstituționalitate a art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 ar trebui admisă pentru aceleași motive. Cu privire la cele reținute prin Decizia nr. 797 din 27 septembrie 2007, Curtea observă că textul de lege cu privire la care a fost admisă excepția de neconstituționalitate, respectiv art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, avea următorul conținut: „(7) *Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.*” Curtea a analizat situația terților — persoane vătămate într-un drept al lor sau într-un interes legitim — și a constatat că textul de lege prevede același termen de 6 luni de la emiterea actului, în care poate fi atacat actul administrativ, atât pentru destinatarul actului, cât și pentru aceștia. Or, actul administrativ unilateral cu caracter individual nu este opozabil terților, nefiind supus niciunei forme de publicitate, astfel încât aceștia nu au posibilitatea reală de a cunoaște existența de la data emiterii lui. Acest act este adus la cunoștință doar

destinatarului său prin comunicare. Așa fiind, terții — persoane vătămate într-un drept al lor sau într-un interes legitim — se găsesc în imposibilitatea obiectivă de a cunoaște existența unui act administrativ adresat altui subiect de drept. Întrucât dispozițiile art. 7 alin. (7) din Legea nr. 554/2004 condiționează îndeplinirea procedurii prelabile obligatorii de formularea plângerii prelabile de către persoana vătămată, alta decât destinatarul actului administrativ atacat, într-un termen de cel mult 6 luni de la data emiterii actului, este evident că accesul la instanță al acestor categorii de persoane este practic blocat, ceea ce aduce atingere art. 21 din Legea fundamentală. În consecință, Curtea a admis excepția și a constatat că art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prelabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept decât destinatarul actului.

21. Din această perspectivă, Curtea observă că situația celor care formulează cerere de chemare în judecată pentru constatarea nulității unui act în condițiile Legii nr. 10/2001 nu este similară situației terților vătămați într-un drept sau într-un

interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept. Astfel, destinatarii Legii nr. 10/2001 au avut posibilitatea cunoașterii termenului de prescripție reglementat inițial de art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 [devenit art. 45 alin. (5) ca urmare a republicării legii] actul normativ fiind publicat inițial în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001 (mai mult, termenul de prescripție a fost prelungit succesiv cu câte trei luni, în total cu șase luni în raport cu data intrării în vigoare a legii, actele normative anterior menționate prin care s-a prelungit termenul fiind publicate, de asemenea, în Monitorul Oficial al României, Partea I). Or, terții afectați de termenul de prescripție prevăzut de art. 7 alin. (7) din Legea nr. 554/2004 nu se aflau în aceeași situație. Actul administrativ unilateral cu caracter individual ce nu le era adresat, dar care îi vătăma, nu era supus niciunei forme de publicitate, astfel încât aceștia nu aveau posibilitatea reală de a-i cunoaște existența la data emiterii și de a-l ataca. Așa fiind, Curtea observă că nu pot fi primite susținerile autorului privind admiterea excepției de neconstituționalitate a textului de lege criticat pentru aceleași motive pe care s-a întemeiat Decizia nr. 797 din 27 septembrie 2007.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alin Mugurel Ghiță Culescu în Dosarul nr. 14.654/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 609

din 4 noiembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 și ale art. 28
din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 și ale art. 28 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arelco Power” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 30.487/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 241D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Edison Trading Spa Milano — Sucursala București, prin avocat Cătălin Radbata, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției, arătând, în acest sens, că instituirea pieței concurențiale prin crearea unui spațiu comercial centralizator pentru negocierea contractelor respectă normele constituționale invocate de autorul excepției. De altfel, potrivit art. 3 pct. 54 din Legea nr. 123/2012, piața centralizată a contractelor bilaterale reprezintă cadrul organizat de desfășurare, în mod transparent, prin licitație publică, a tranzacțiilor cu contracte cu livrare fizică de energie electrică, pe baza unor reguli specifice aprobate de autoritatea competentă. În ceea ce privește circumstanțele litigiului în care a fost invocată excepția, precizează că obiectul acestuia îl reprezintă rezilierea unui contract negociat pe piața liberă centralizată a energiei electrice.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere considerentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 53 din 5 februarie 2014, potrivit căreia instanța constituțională nu poate sancționa oportunitatea și eficiența pieței energiei electrice, aceasta constituind o politică a Guvernului. În subsidiar, mai precizează că operatorul pieței de energie electrică și de gaze naturale din România fost sancționat cu amendă de către Comisia Europeană pentru că a abuzat de poziția sa dominantă pe piața românească a facilitării tranzacțiilor de energie electrică, încălcând normele Uniunii Europene în materie de concurență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 30.487/3/2013, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 și ale art. 28 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arelco Power” — S.R.L. din București într-o cauză prin care acesta a solicitat instanței, în principal, să constate cauzele privind intervenția imprevizunii și restabilirea, în consecință, a echilibrului contractual dintre părți prin adaptarea contractului în sensul reducerii prețului astfel stabilit și, în subsidiar, să constate încetarea contractului.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate instituie „principiul imperativ conform căruia tranzacțiile cu energie electrică se realizează numai pe piața concurențială”, ceea ce înseamnă că de la data intrării în vigoare a Legii nr. 123/2012 „nu se mai pot încheia contracte negociate de vânzare-cumpărare sau acte adiționale decât în urma participării la una din piețele centralizate organizate la nivelul operatorului pieței de energie electrică”. Se afirmă că în România există o singură piață și un singur deținător de licență eliberată de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pe care se poate tranzacționa energia electrică. Libertatea contractuală a participanților privați pe piața energiei electrice este astfel grav afectată, deoarece nu pot negocia direct, prin acord, contracte de vânzare-cumpărare de energie electrică. Contrar prevederilor art. 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, textele legale criticate generează discriminarea subiecților de drept privat care doresc să realizeze tranzacții pe piața energiei electrice, în mod bilateral, dar care nu sunt înscrși pe o piață organizată, centralizată. Prin urmare,

sunt afectate libertatea de circulație a mărfurilor și libertatea de a presta servicii pe o piață deschisă, liberă, care trebuie să permită tuturor consumatorilor să își aleagă liber furnizorii și să negocieze liber prețurile produselor și tarifele serviciilor în funcție de cerere și ofertă.

7. **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă** consideră că excepția este neîntemeiată. Textele de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate, chiar în conținutul acestora fiind expres statuate principiile nediscriminării și al funcționării pieței de energie electrică în condiții concurențiale, de egalitate și transparență.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 23 și ale art. 28 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu următorul conținut:

— Art. 23: „**Funcționarea pieței concurențiale**

(1) *Tranzacțiile cu energie electrică se desfășoară pe piața concurențială, în mod transparent, public, centralizat și nediscriminatoriu.*

(2) *Pe piața concurențială, tranzacțiile comerciale se fac angro sau cu amănuntul, conform reglementărilor ANRE, iar prețurile se formează în baza cererii și ofertei, ca rezultat al unor mecanisme concurențiale.*

(3) *Pe piața concurențială de energie electrică, operatorul de transport și de sistem poate achiziționa servicii tehnologice de sistem.*

(4) *Pe piața concurențială cu amănuntul, furnizorii vând energie electrică clienților finali prin contracte bilaterale, la prețuri negociate sau stabilite prin oferte-tip.*

(5) *Datele relevante cum sunt durata, regulile privind livrarea și decontarea, cantitatea, termenele de executare, prețurile tranzacției, mijloacele de identificare a clientului angro, cu privire la toate tranzacțiile din cadrul contractelor de furnizare de energie electrică și al instrumentelor derivate din domeniul energiei electrice încheiate cu clienți angro și cu operatori de transport și de sistem se păstrează de furnizori cel puțin 5 ani și se pun la dispoziția ANRE, a Comisiei Europene și a celorlalte autorități naționale competente, la cererea acestora.*

(6) *Obligația de păstrare a datelor privitoare la tranzacțiile din cadrul instrumentelor financiare derivate se aplică în conformitate cu prevederile liniilor directoare publicate de către Comisia Europeană.*

(7) *Datele prevăzute la alin. (6) pot fi publicate de ANRE, cu respectarea legii.*

(8) *Pe piața concurențială, ANRE are dreptul de a suspenda funcționarea pieței concurențiale, în cazul aplicării prevederilor art. 24.*

(9) Prevederile alin. (8) se aplică pe baza unei reglementări aprobate prin ordin al președintelui ANRE, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 28: „**Obligațiile producătorilor**

Producătorii au, în principal, următoarele obligații:

a) să asigure livrările de energie electrică și serviciile tehnologice de sistem, cu respectarea condițiilor impuse prin licențe, clauze contractuale și reglementări în vigoare;

b) în cazul unităților dispecerizabile să ofereze întreaga putere electrică disponibilă pe piața de echilibrare, definită conform reglementărilor emise de autoritatea competentă;

c) să ofere public și nediscriminatoriu pe piața concurențială întreaga energie electrică disponibilă;

d) să ofere nediscriminatoriu serviciile tehnologice de sistem;

e) să nu transmită la operatorul de transport și de sistem notificări fizice în dezechilibru negativ față de contractele pe care le au încheiate, cu excepția producătorilor care beneficiază de scheme de sprijin, conform prevederilor prezentului titlu;

f) să mențină o rezervă de combustibil la un nivel suficient sau, după caz, o rezervă suficientă de apă, pentru îndeplinirea obligațiilor de producție și furnizare continuă a energiei electrice, prevăzute de reglementările în vigoare;

g) să se conformeze, din punct de vedere operativ, cerințelor operatorului de transport și de sistem și să înființeze, după caz, trepte proprii de conducere operativă;

h) să transmită autorității competente un raport anual de activitate, conform reglementărilor în vigoare, chiar în condițiile în care nu deține licența de producere sau capacitățile sunt transferate altui operator economic.”

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate și ale art. 45 referitoare la libertatea economică. De asemenea, prin prisma art. 148 din Legea fundamentală, sunt invocate și art. 48 din capitolul 1 — *Lucrătorii*, titlul III — *Libera circulație a persoanelor, serviciilor și capitalurilor* din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, art. 16 — *Libertatea de a desfășura o activitate comercială* și art. 17 — *Dreptul de proprietate* din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 211.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că problematica de principiu invocată de autorul excepției rezidă în existența unui pretins monopol pe piața energiei electrice, aspect analizat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 53 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 9 mai 2014, decizie referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) lit. f) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012.

14. Răspunzând unor critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, Curtea a reținut, prin decizia indicată, că domeniul energiei electrice are nevoie de un cadru de tranzacționare specializat, monitorizat de autorități competente, la nivelul unor operatori care se supun în totalitate legislației specifice naționale și europene. Aceste condiții sunt întrunite de operatorul de piață, proiectat în forma operatorului unic reglementat de către autoritatea de reglementare în domeniul energiei. Pe de altă parte, Curtea a considerat că un mediu de piață concurențial nu este asigurat de concurența între 2 sau mai mulți operatori de piață/burse de energie, ci de concurența între cât mai mulți participanți la piață. Or, operatorul pieței de energie electrică, în calitate de administrator al mediilor de tranzacționare centralizate,

reglementate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, nu este un actor concurent pe piață, ci este un arbitru care facilitează și chiar garantează concurența între jucători, asigurând determinarea prețului de referință, precum și semnale de preț coerente și consistente.

15. Curtea a mai reținut cu același prilej că nu are posibilitatea de a sancționa oportunitatea sau eficiența politicii economice adoptate de stat, deoarece instanța de contencios constituțional realizează, în exercitarea atribuției sale referitoare la soluționarea unei excepții de neconstituționalitate, o analiză în drept. Prin urmare, existența mai multor administratori pentru fiecare dintre piețele în discuție implică o decizie de liberalizare, atât a pieței de intermediere a tranzacțiilor cu energie electrică, cât și a pieței de echilibrare, decizie ce nu poate fi luată decât la nivelul Guvernului României, pe baza unor studii de impact.

16. Cu privire la invocarea normelor cuprinse în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, implicit, a dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea a arătat, *prima facie*, că nu este de competența sa să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene prin prisma art. 148 din Constituție, această competență aparținând instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 267 din Tratat la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. De altfel, Curtea a mai arătat că toate aceste aspecte converg spre a demonstra faptul că sarcina aplicării cu prioritate a reglementărilor dreptului european obligatorii în raport cu prevederile legislației naționale revine instanței de judecată, fiind o chestiune de aplicare a legii, și nu de constituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.249 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, sau Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010).

17. Ulterior, Curtea a mai observat că folosirea unei norme de drept al Uniunii Europene în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției — unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate. Într-o atare ipoteză demersul Curții Constituționale este distinct de simpla aplicare și interpretare a legii, competență ce aparține instanțelor judecătorești și autorităților administrative, sau de eventualele chestiuni ce țin de politica legislativă promovată de Parlament ori Guvern, după caz (a se vedea Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011).

18. Or, în prezenta cauză cele două condiții nu sunt cumulativ îndeplinite, rezultă că instanța constituțională nu are competența de a stabili conformitatea dintre o normă de drept intern și o normă de drept al Uniunii Europene, această operațiune fiind subsecventă celei de interpretare a textului comunitar, competență exclusivă a Curții de la Luxemburg.

19. Constatând că argumentele de principiu reținute prin decizia amintită își păstrează, *mutatis mutandis*, valabilitatea și în această cauză, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de S.C. „Arelco Power” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 30.487/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și constată că dispozițiile art. 23 și ale art. 28 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 38, alineatele (2)—(4) se abrogă.**

2. **La articolul 97, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 97. — (1) Copiii cu o înălțime de până la 135 cm pot fi transportați în autovehicule echipate cu sisteme de siguranță pentru conducător și pasageri, denumite în continuare *sisteme de siguranță*, doar dacă sunt fixați sau prinși cu ajutorul unui dispozitiv de fixare în scaun pentru copii instalat în autovehicul.”

3. **La articolul 97, după alineatul (1) se introduc zece noi alineate, alineatele (11)—(11⁰), cu următorul cuprins:**

„(1¹) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul transportului în autovehicule destinate transportului public de persoane, precum și în taxi, dacă în acesta din urmă copilul ocupă orice alt loc decât cel de pe scaunul din față. Transportul copilului în vârstă de până la 3 ani, în acest caz, se realizează sub supravegherea unei persoane, alta decât conducătorul de autovehicul.

(1²) Copiii cu o înălțime de peste 135 cm pot fi transportați în autovehicule echipate cu sisteme de siguranță doar dacă poartă centuri de siguranță pentru adulți, reglate astfel încât să nu treacă peste zona gâtului sau feței, ori dacă sunt fixați sau prinși cu ajutorul unui dispozitiv de fixare în scaun pentru copii instalat în autovehicul.

(1³) Prin *dispozitiv de fixare în scaun pentru copii*, în sensul prezentului articol, se înțelege un ansamblu de componente capabil să fixeze un copil în poziția șezut sau culcat, care poate cuprinde o combinație de chingi ori elemente flexibile cu o

cataramă de fixare, dispozitive de reglare, elemente de prindere și, în unele cazuri, un scaun suplimentar și/sau un scut pentru impact, ce poate fi ancorat la un autovehicul, ori un sistem constituit dintr-un dispozitiv parțial de fixare în scaun utilizat împreună cu centura de siguranță cu rol de prindere a copilului sau de fixare a dispozitivului, cum ar fi, fără a se limita la acestea, scaun de siguranță pentru copii, pernă de înălțare, care poate fi folosită împreună cu o centură de siguranță pentru adulți, portbebe-coșuleț pentru sugari, scaun pentru sugari, chingă de ghidare, precum și centură și sisteme de centuri pentru copii.

(1⁴) Dispozitivul de fixare în scaun pentru copii prevăzut la alin. (1) și (1²) trebuie să fie omologat și adecvat pentru caracteristicile fizice ale copiilor. Clasificarea, reglementările privind standardele de omologare și utilizarea acestor dispozitive în funcție de grupele de masă și componența sistemelor sunt prevăzute în anexa nr. 1F.

(1⁵) Dispozitivul de fixare în scaun pentru copii se instalează pe locurile din spate ale autovehiculului, în conformitate cu instrucțiunile de montare furnizate de către producătorul acestuia, cum ar fi manual, prospect sau publicația electronică cu instrucțiuni care indică în ce mod și în care tipuri de autovehicule poate fi folosit sistemul în condiții de siguranță.

(1⁶) Prin excepție de la prevederile alin. (1⁵), tipurile de dispozitiv de fixare în scaun pentru copii care, potrivit instrucțiunilor producătorului, pot fi montate inclusiv pe locul din față destinat pasagerilor prin orientarea cu fața spre direcția opusă direcției normale de deplasare a autovehiculului se instalează pe acest loc doar în situația în care conducătorul dezactivează airbagul frontal corespunzător locului, chiar și în cazul autovehiculului prevăzut cu un mecanism care detectează în mod automat prezența dispozitivului instalat și blochează declanșarea airbagului frontal corespunzător locului, sau dacă autovehiculul nu este echipat cu airbag frontal corespunzător locului.

(17) Dispozițiile prevăzute la alin. (16) se aplică în mod corespunzător și în cazul tipurilor de dispozitiv de fixare în scaun pentru copii care, potrivit instrucțiunilor producătorului, pot fi montate inclusiv pe locul din față destinat pasagerilor prin orientarea cu fața spre direcția normală de deplasare a autovehiculului.

(18) Se exceptează de la obligația de a fi fixat sau prins cu ajutorul unui dispozitiv de fixare în scaun pentru copii ori de a purta centura de siguranță pe timpul transportului copilul pentru care este eliberat un certificat medical de scutire pe motiv medical grav în care să fie menționată afecțiunea care contraindică purtarea acestor sisteme de siguranță.

(19) Transportul copilului în condițiile prevăzute la alin. (18) se realizează pe locurile din spate ale autovehiculului. În cazul copilului în vârstă de până la 3 ani, transportul se realizează sub supravegherea unei persoane, alta decât conducătorul de autovehicul.

(10) Conducătorul de autovehicul care transportă un copil în condițiile prevăzute la alin. (18) are obligația să aibă asupra sa certificatul medical, în conținutul căruia trebuie să fie menționată durata de valabilitate a acestuia. Dispozițiile prevăzute la alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”

4. La articolul 97, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Copiii în vârstă de până la 3 ani nu pot fi transportați în autovehicule care nu sunt echipate cu sisteme de siguranță.”

5. La articolul 97, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹)—(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), copiii în vârstă de până la 3 ani pot fi transportați sub supravegherea unei persoane, alta decât conducătorul de autovehicul, în autovehicule destinate transportului public de persoane, precum și în taxi dacă în acesta din urmă ocupă orice alt loc decât cel de pe scaunul din față.

(2²) Prin excepție de la prevederile alin. (2), copiii în vârstă de până la 3 ani pentru care este eliberat certificatul medical prevăzut la alin. (18) sunt transportați în autovehicule care nu sunt echipate cu sisteme de siguranță pe locurile din spate ale acestuia, sub supravegherea unei persoane, alta decât conducătorul de autovehicul. Dispozițiile prevăzute la alin. (1¹⁰) se aplică în mod corespunzător.

(2³) Copiii cu vârsta de peste 3 ani, având o înălțime de până la 150 cm, pot fi transportați în autovehicule care nu sunt echipate cu sisteme de siguranță doar dacă ocupă, pe timpul transportului, orice alt loc decât cel de pe scaunele din față.”

6. La articolul 148, punctul 5 se abrogă.

7. Articolul 225 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 225. — Anexele nr. 1A – 1F fac parte integrantă din prezentul regulament.”

8. După articolul 225 se introduce următoarea mențiune:

„★
Prezenta hotărâre transpune în legislația națională prevederile art. 1 alin. (3) și (4), art. 2 alin. (1) lit. a) pct. (i), (ii) și (iii), lit. b) și c) și art. 5 tezele întâi, a doua și a treia din Directiva 91/671/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 de armonizare a legislațiilor statelor membre privind utilizarea obligatorie a centurii de

siguranță în vehiculele cu o capacitate mai mică de 3,5 tone, publicată în Jurnalul Oficial, seria L, nr. 373 din 31 decembrie 1991, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 aprilie 2003 de modificare a Directivei 91/671/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță în vehiculele cu masa de sub 3,5 tone și prin Directiva de punere în aplicare 2014/37/UE a Comisiei din 27 februarie 2014 de modificare a Directivei 91/671/CEE a Consiliului privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de siguranță pentru copii în vehicule.”

9. După anexa nr. 1E se introduce o nouă anexă, anexa nr. 1F, având cuprinsul prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — (1) Pentru o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, poliția rutieră din cadrul Poliției Române desfășoară activități de informare a participanților la trafic, astfel cum aceștia sunt definiți prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la obligațiile conducătorului de autovehicul și la condițiile privind transportul copiilor în autovehicule prevăzute la art. 97 alin. (1)—(2³) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare. Informarea se realizează prin intermediul mai multor instrumente și/sau acțiuni specifice, cum ar fi, fără a se limita la acestea, comunicate de presă și informare prin mass-media, postarea informațiilor pe site-ul Poliției Române, organizarea unor acțiuni specifice în trafic sau în mod direct, în trafic, prin polițiștii rutieri.

(2) În scopul realizării activității prevăzute la alin. (1), poliția rutieră din cadrul Poliției Române colaborează cu persoane juridice, organizații, organisme responsabile de siguranță rutieră, organizații neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul siguranței rutiere și cluburile automobiliste interesate și cooperează cu alte instituții și autorități ale administrației publice de la nivel central și local, în condițiile legii.

Art. III. — Prevederile art. I pct. 2, 3 și 5 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

★

Prezenta hotărâre transpune în legislația națională prevederile art. 1 alin. (1) (parțial) și alin. (2) din Directiva de punere în aplicare 2014/37/UE a Comisiei din 27 februarie 2014 de modificare a Directivei 91/671/CEE a Consiliului privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de siguranță pentru copii în vehicule, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 59 din 28 februarie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,
secretar de stat

Ministrul sănătății,
Nicolae Băncișoiu

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

Clasificarea, reglementările privind standardele de omologare și utilizarea dispozitivelor de fixare în scaun pentru copii în funcție de grupele de masă și componența sistemelor

1. Dispozitivele de fixare în scaun pentru copii se clasifică în 5 grupe de masă:

- a) grupa 0, pentru copii cu masa mai mică de 10 kg;
- b) grupa 0+, pentru copii cu masa mai mică de 13 kg;
- c) grupa I, pentru copii cu masa între 9 și 18 kg;
- d) grupa II, pentru copii cu masa între 15 și 25 kg;
- e) grupa III, pentru copii cu masa între 22 și 36 kg.

2. Dispozitivele de fixare în scaun pentru copii se împart în două clase:

a) o clasă integrală care cuprinde o combinație de chingi ori de elemente flexibile cu o cataramă de fixare, dispozitiv de reglare, elemente de prindere și, în unele cazuri, un scaun suplimentar și/sau un scut pentru protecție la impact, care poate fi ancorat prin propria sa chingă integrală ori propriile sale chingi integrale;

b) o clasă neintegrală care poate cuprinde un dispozitiv parțial de fixare în scaun care, atunci când este utilizat împreună cu centura de siguranță a unui adult ce înconjoară corpul copilului sau fixează dispozitivul în care se află copilul, formează un sistem complet de fixare în scaun a copilului.

3. Dispozitivele de fixare în scaun pentru copii se utilizează în funcție de caracteristicile fizice ale copiilor în conformitate cu:

a) grupa de masă corespunzătoare pentru copii, în cazul dispozitivelor de fixare în scaun omologate potrivit standardelor prevăzute de Regulamentul 44/03 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite sau Directiva (77/541/CEE) a Consiliului din 28 iunie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la centurile de siguranță și la sistemele de reținere ale autovehiculelor;

b) înălțimea și masa maximă a ocupantului căruia îi este destinat dispozitivul de fixare în scaun pentru copii, astfel cum este indicat de către producător, în cazul dispozitivelor de fixare în scaun omologate potrivit standardelor prevăzute de Regulamentul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite nr. 129 privind dispoziții uniforme referitoare la omologarea dispozitivelor de fixare pentru copii utilizate la bordul autovehiculelor.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Dan Popescu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului,
Apelor și Pădurilor**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Popescu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 15 ianuarie 2015.
Nr. 15.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 20 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8 alineatul (1), partea dispozitivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Categoriile de cheltuieli, definite în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 28/2008, care se pot finanța prin Program de la bugetul de stat și de la bugetul local sunt:”.

2. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Categoriile de cheltuieli care nu se finanțează de la bugetul de stat prin Program sunt: cheltuieli pentru obținerea și amenajarea terenului, studiile de fezabilitate/documentațiile de avizare a lucrărilor de intervenții, studiile de teren, studiile de specialitate, expertizele tehnice și/sau audit energetic, asistența tehnică, consultanța, taxe pentru obținerea de avize/acorduri/autorizații, organizarea procedurilor de achiziții, active necorporale, cheltuieli conexe organizării de șantier, comisioane, cote, taxe, costuri credite, cheltuieli pentru probe tehnologice, teste și predare la beneficiar.”

3. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În sensul art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, cu modificările și completările ulterioare, obiectivele de investiții noi sunt obiectivele de investiții care nu au beneficiat de nicio sursă de finanțare în baza unor contracte/convenții de finanțare.”

4. La articolul 10, alineatul (1) se abrogă.

5. La articolul 10, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În sensul art. 2 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013, cu modificările și completările ulterioare, obiectivele de investiții în continuare se definesc după cum urmează:

a) obiective de investiții preluate în Program, conform art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013, cu modificările și completările ulterioare;

b) obiective de investiții care au fost finanțate de la bugetul de stat, bugetul local sau din alte surse legal constituite, prin alte programe derulate de instituții ale administrației publice centrale/locale, și/sau au fost încheiate contracte/convenții de finanțare, contracte de lucrări, cu condiția încadrării în cel puțin

unul dintre domeniile specifice prevăzute la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Toate contractele de bunuri/servicii/lucrări pentru obiectivele de investiții prevăzute la alin. (2) lit. a) încheiate până la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice se derulează în continuare în conformitate cu prevederile Programului.”

6. La articolul 11, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Beneficiarii subprogramelor prevăzute la art. 2 lit. a) și b) pot solicita consiliilor județene finanțarea prin Program atât a obiectivelor de investiții în continuare, cât și a obiectivelor de investiții noi, solicitările de finanțare fiind întocmite conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.”

7. La articolul 11, alineatele (7)—(8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Consiliile județene transmit, în termen de 15 zile de la comunicarea bugetului previzionat, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice lista cu propunerile de finanțare, prevăzută la alin. (6), întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, însoțită de solicitarea de finanțare în Program a beneficiarilor, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, de o notă de fundamentare care să conțină criteriul de priorizare din anexa B aplicat.

(7¹) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situații justificate, beneficiarii prevăzuți la art. 3 pot transmite direct Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice propunerile de finanțare pentru anul în curs, atât pentru obiectivele de investiții în continuare, cât și pentru obiectivele de investiții noi. Acestea sunt însoțite de solicitarea de finanțare în Program, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, și de o notă justificativă prin care beneficiarul fundamentează necesitatea și oportunitatea realizării investiției.

(8) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice centralizează lista cu propunerile de finanțare prevăzută la alin. (7) și (7¹), iar în baza datelor deținute și a analizelor proprii de specialitate întocmește lista finală de obiective propuse spre finanțare, care se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice. După aprobare, lista finală cu obiectivele de investiții care se finanțează se publică pe site-ul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.”

8. La articolul 11, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Lista obiectivelor de investiții care se finanțează în anul în curs, prevăzută la alin. (8), se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, conform modelului prevăzut la anexa nr. 4a), urmând ca Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice să încheie contracte de

finanțare cu beneficiarii în termenul prevăzut la art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013, cu modificările și completările ulterioare.”

9. La articolul 11, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Pentru obiectivele de investiții noi cuprinse în lista prevăzută la alin. (10), în vederea încheierii contractelor de finanțare, beneficiarii transmit Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice documentațiile tehnico-economice, însoțite de devizul general actualizat, defalcat pe obiecte, categorii de lucrări și categorii de cheltuieli, certificatul de urbanism însoțit de avizele și acordurile stabilite prin acesta.”

10. La articolul 11, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) Pentru obiectivele de investiții în continuare, care nu au mai fost finanțate prin Program, cuprinse în lista prevăzută la alin. (10), în vederea încheierii contractelor de finanțare, beneficiarii transmit Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice devizul general actualizat, defalcat pe obiecte, categorii de lucrări și categorii de cheltuieli, hotărârea consiliului local/județean de aprobare a indicatorilor tehnico-economici, hotărârea consiliului local/județean de asigurare a cofinanțării pentru categoriile de cheltuieli prevăzute la art. 8 alin. (3), după caz, precum și contractele de achiziții publice, inclusiv actele adiționale care au fost încheiate, în copie conformă cu originalul.”

11. La articolul 11 alineatul (14), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) documentațiile tehnico-economice sunt însoțite de hotărârile consiliului local/județean de asigurare a finanțării pentru categoriile de cheltuieli prevăzute la art. 8 alin. (3), după caz;”.

12. La articolul 13, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) După încheierea contractelor de finanțare prevăzute la art. 11 alin. (10), beneficiarii pot solicita lunar, în funcție de necesități, în scris Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice transferul sumelor alocate cu destinația finanțării cheltuielilor eligibile prevăzute în contractele anuale de finanțare, solicitare întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.”

13. La articolul 13, alineatele (2)—(8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Transferarea sumelor pentru obiectivele de investiții noi se face în limita contractelor anuale de finanțare încheiate, pe baza cheltuielilor care se finanțează prin Program.

(3) Transferarea sumelor pentru obiectivele de investiții în continuare, prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. a), se face în limita contractului anual de finanțare pentru restul cheltuielilor necesare pentru finalizarea obiectivului de investiții care se pot finanța de la bugetul de stat, precum și pentru lucrările executate, facturate și nedecontate, efectuate anterior emiterii prezentelor norme metodologice.

(3¹) Transferarea sumelor pentru obiectivele de investiții în continuare, prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. b), se face cu respectarea prevederilor art. 8, în limita contractului anual de finanțare pentru restul cheltuielilor necesare pentru finalizarea obiectivului de investiții, de la data aprobării preluării în Program, prevăzută la art. 11 alin. (10).

(4) În cazul în care există solicitări de redistribuire a sumelor necheltuite între obiectivele de investiții din Program, transmise de către consiliile județene ca urmare a solicitărilor beneficiarilor

sau direct de către beneficiari pentru obiectivele de investiții derulate de unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile acestora, solicitarea trebuie să fie însoțită în mod obligatoriu de nota de fundamentare care să justifice necesitatea și oportunitatea modificărilor, cu precizarea în mod expres a diminuărilor, respectiv a suplimentărilor de alocații între obiectivele de investiții, iar această solicitare se aprobă de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(5) În aplicarea prevederilor art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013, cu modificările și completările ulterioare, în vederea transferării sumelor pentru obligațiile de plată neonorate de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, din lipsa creditelor bugetare și prevăzute în contractele de finanțare, beneficiarii pot solicita în scris Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice transferarea acestor sume, solicitare întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 5, precum și în anexa nr. 6, prin care se justifică utilizarea acestora.

(6) Transferarea sumelor prevăzute la alin. (5) se face în limita contractului de finanțare încheiat pentru anul în curs.

(7) Sumele care constituie transferuri pentru anul curent se virează în conturile de venituri deschise la Trezoreria Statului, conform clasificăției bugetare.

(8) Sumele care constituie transferuri pentru anii precedenți conform prevederilor art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează în conturile de cheltuieli bugetare corespunzătoare celor din care au fost efectuate plățile în anii precedenți și recuperate în anul curent.”

14. La articolul 15, alineatele (1) și (11) se abrogă.

15. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Beneficiarii sunt responsabili pentru bunurile achiziționate, lucrările executate și/sau serviciile prestate.”

16. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Pentru monitorizarea utilizării sumelor alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu destinația finanțării cheltuielilor prevăzute în contractele anuale de finanțare, unitățile administrativ-teritoriale transmit Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în termen de 30 de zile de la efectuarea transferurilor de sume către acestea, justificarea utilizării acestora, conform modelului prevăzut în anexa nr. 6.”

17. La articolul 18, alineatele (12), (13) și (3) se abrogă.

18. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru toate obiectivele de investiții finanțate prin Program, beneficiarii au obligația de a respecta panoul de informare, prevăzut în anexa C.”

19. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Anexele A, B și C și anexele nr. 2, 3, 4a), 5 și 6 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.”

20. Anexele nr. 2, 3, 4a), 5 și 6 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—5, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

21. După anexa B se introduce o nouă anexă, anexa C, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Județul

Consiliul Județean/Primăria

Nr. /data

SOLICITARE
de finanțare prin Programul național de dezvoltare locală
a obiectivului de investiții „.....” în anul

— lei —

Tipul obiectivului ¹⁾	Nou	În continuare
Amplasamentul obiectivului de investiții propus
Principalele capacități tehnice ale obiectivului de investiții (în unități fizice) ²⁾
Valoarea totală a investiției (lei cu TVA) ³⁾ conform hotărârii consiliului local/hotărârii consiliului județean
Nr. hotărârii consiliului local/hotărârii consiliului județean din data
Nr. contractului de lucrări/servicii/alte cheltuieli, din data
Valoarea totală a contractului de lucrări/servicii/alte cheltuieli, inclusiv acte adiționale (lei cu TVA)
Valoarea totală decontată pentru obiectivul de investiții (lei cu TVA)
— buget de stat
— buget local
Valoarea totală necesară pentru finalizarea/realizarea obiectivului de investiții (lei cu TVA) din care:
— buget de stat
— buget local
Valoarea solicitată pentru finanțare de la bugetul de stat în anul (lei cu TVA)
Stadiu fizic realizat (%)
Termen PIF (conform contractului de lucrări și acte adiționale)

1) Se bifează în spațiul corespunzător.

2) De exemplu: lungime drum (km), lungime rețea (m), suprafețe pe care se realizează investiția (mp) etc.

3) Valoarea totală a investiției este formată din valoarea totală decontată și valoarea totală necesară pentru finalizarea obiectivului de investiții.

Beneficiar

Unitatea administrativ-teritorială

Președintele consiliului județean/Primar

Numele și prenumele

Semnătura

Consiliul Județean

LISTA
propunerilor de finanțare a obiectivelor de investiții pe anul

— lei —

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Denumirea obiectivului de investiții	Tipul obiectivului (lucrări noi/ în continuare)	Valoarea totală a investiției *) (inclusiv TVA)	Numărul/ Data contractului de lucrări/ servicii/ alte cheltuieli	Valoarea contractului de lucrări/ servicii/ alte cheltuieli, inclusiv acte adiționale (inclusiv TVA)	Valoarea totală decontată, din care:			Valoarea totală necesară pentru finalizarea/realizarea obiectivului de investiții (inclusiv TVA)			Valoarea solicitată de la bugetul de stat pentru anul (inclusiv TVA)	Stadiul fizic realizat (%)
							Total	Buget de stat (inclusiv TVA)	Buget local (inclusiv TVA)	Total	Buget de stat (inclusiv TVA)	Buget local (inclusiv TVA)		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	A													
	Z													
TOTAL:														

*) Valoarea totală a investiției se calculează însumând valoarea totală decontată (col. 7) și valoarea totală necesară pentru finalizarea/realizarea obiectivului de investiții (col. 10).

Președinte

Numele și prenumele

Semnătura

Anexă la Ordinul nr. /

LISTA
obiectivelor de investiții din Programul național de dezvoltare locală finanțate în anul

JUDEȚUL

— lei —

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Denumirea obiectivului de investiții	Alocații de la bugetul de stat în anul
0	1	2	3
1.	A		
2.	.		
3.	.		
...	.		
	.		
	.		
	Z		
TOTAL JUDEȚ			

Ordonator principal de credite,

.....

Județul
 Consiliul Județean/Primăria
 Nr. /data

SITUAȚIA *)

**privind necesarul de la bugetul de stat pentru decontarea lucrărilor/serviciilor și a altor cheltuieli în anul
 pentru obiectivul de investiții „.....” în baza Contractului de finanțare nr.**

— lei —

Nr. crt.	Valoarea contractului de finanțare de la bugetul de stat pentru anul (inclusiv TVA)	Valoarea totală decontată de la începutul anului (până la data solicitării)			Valoarea totală nedecontată a lucrărilor/serviciilor și a altor cheltuieli, în limita contractului de finanțare pe anul în curs			Factură fiscală		Sume solicitate de la bugetul de stat, în limita contractului de finanțare pentru anul (inclusiv TVA)	Stadiul fizic realizat până la data solicitării %
		Total	Buget de stat (inclusiv TVA)	Buget local (inclusiv TVA)	Total	Buget de stat (inclusiv TVA)	Buget local (inclusiv TVA)	Număr/dată	Valoarea (inclusiv TVA)		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
....											
TOTAL:											

*) Se va completa doar pentru lucrările incluse la finanțare în anul curent.

Subsemnatul,, în calitate de reprezentant al, având funcția de, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii penale, că situația lucrărilor/serviciilor/altor cheltuieli realizate pentru care solicit transferul de la buget de stat a sumei solicitate de (lei cu TVA) se încadrează în cheltuielile care se pot finanța de la bugetul de stat conform art. 8 din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost decontate din alte surse de finanțare și sunt responsabil pentru realitatea, exactitatea și legalitatea datelor prezentate.

Beneficiar

Unitatea administrativ-teritorială
 Președintele consiliului județean/Primar
 Numele și prenumele
 Semnătura

Nr. /data

SITUAȚIE *)

**privind lucrările/serviciile/alte cheltuieli realizate și decontate
 pentru obiectivul de investiții „.....” din cadrul Programului național de dezvoltare locală**

Situație lucrări realizate și decontate:

— lei cu TVA —

Nr. crt.	Valoarea contractului de finanțare de la bugetul de stat pentru anul (inclusiv TVA)	Contract de lucrări/servicii/alte cheltuieli (inclusiv acte adiționale)		Situații de lucrări/servicii/alte cheltuieli		Valoarea totală decontată de la începutul anului (până la data solicitării)			Factură		Ordin de plată		Stadiu fizic realizat (%)
		Nr./data	Valoarea	Nr./dată	Valoarea	Total	Buget de stat (inclusiv TVA)	Buget local (inclusiv TVA)	Nr./dată	Valoarea	Nr./dată	Valoarea	
1.												
2.												
3.												
TOTAL:													

Subsemnatul,, în calitate de reprezentant al, având funcția de, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii penale, că situația lucrărilor/serviciilor/altor cheltuieli realizate și decontate în luna din suma de, alocată de la bugetul de stat pe anul, conform Contractului de finanțare nr., mai sus completată, se încadrează în cheltuielile care se pot finanța de la bugetul de stat conform art. 8 din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a Programului național de dezvoltare locală, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 1.851/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Beneficiar

Unitatea administrativ-teritorială
 Președintele consiliului județean/Primar
 Numele și prenumele

PANOUL DE INFORMARE

Programul național de dezvoltare locală este un program guvernamental gestionat de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (MDRAP) pentru finanțarea proiectelor locale de dezvoltare, prin realizarea unor lucrări de infrastructură rutieră, tehnico-edilitară și socioeducativă, reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului de dezvoltare locală, cu modificările și completările ulterioare.

Activitățile de comunicare privind proiectele incluse în Programul național de dezvoltare locală urmăresc creșterea

nivelului de informare publică, conștientizare și transparență cu privire la utilizarea bugetului fondurilor publice.

Beneficiarii finanțării vor promova faptul că proiectele sunt finanțate de Guvernul României, prin Programul național de dezvoltare locală, coordonat de MDRAP.

În acest sens, beneficiarul finanțării are obligația să informeze publicul cu privire la implementarea proiectului, prin amplasarea la locul investiției a unui panou de informare, după modelul de mai jos.

Panoul de informare

Dimensiunea minimă a unui panou este de 2 x 1,2 m și va include obligatoriu următoarele informații:

- sigla Guvernului României;
- denumirea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;
- tipul proiectului implementat: alimentare cu apă/canalizare/școală/unitate sanitară/drum/pod/obiectiv cultural de interes local/platformă de gunoi/piață/bază sportivă/sediu primărie/obiectiv turistic;
- denumirea beneficiarului;
- denumirea programului prin care se finanțează investiția: PROGRAMUL NAȚIONAL DE DEZVOLTARE LOCALĂ.

Panourile utilizate pentru marcarea unor sectoare de drum, a proiectelor de alimentare cu apă și canalizare vor fi plasate pe ambele părți ale infrastructurii respective în număr de 2 sau 4, amplasate la capetele sectorului de drum/de rețea și pe traseul proiectului, câte unul pe fiecare sens de circulație.

Numărul și dimensiunea panourilor trebuie să corespundă dimensiunii lucrărilor, elementele din legislație fiind elemente minime obligatorii. Panourile trebuie să fie suficient de vizibile, astfel încât trecătorii să poată citi și înțelege informațiile prezentate.

Model*) de panou de informare

	<p>MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE</p>
<p>PROGRAMUL NAȚIONAL DE DEZVOLTARE LOCALĂ</p>	
<p>BENEFICIAR:</p> <p>TIP PROIECT:</p>	

Modelul în format electronic va fi pus la dispoziția beneficiarilor de către MDRAP.

Culori

Atât pentru sigla Guvernului României, cât pentru fundalul denumirii programului va fi folosit codul de culoare PANTONE 280 C, astfel:

- cod CMYK: C100, M72, Y0, K18;
- cod RGB: R0, G73, B144.

*) Modelul este reprodus în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

